

Právny odbor: Civilné právo

Predmet sporu: spor z autorského práva

9C/82/2005

10Co/3/2007

2105212217

R o z s u d o k

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Martinou Valentovou v právnej veci navrhovateľa: L., A. S., so sídlom M. X, . XXX. XX. B., IČO: XXXXXXXX, . proti odporcovi: M. K. - M., P. XX, . XXX. XX. H., IČO: XXXXXXXX, . zastúp. Mgr. G. G., advokátom so sídlom XXX. XX. G., D. XXX/X, . o určenie obsahu Dohody o primeranej odmene podľa § 18 ods. 7 zákona č. 618/2003 Z.z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom, rozhodol

r o z h o d o l :

Súd určuje obsah Dohody o primeranej odmene za nájom audiovizuálnych diel podľa ustanovenia § 18 ods. 7 zák.č. 618/2003 Z.z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom (Autorský zákon) medzi navrhovateľom (ďalej L.) a odporcom (Ďalej D./V.) v nasledovnom znení:

Článok 1

Úvodné ustanovenia

1. L. je združením fyzických osôb (nositeľov práv), ktoré má vlastnú právnu subjektivitu a vzniklo podľa zákona č. 83/1990 Zb.. V súlade so Stanovami L. zastupuje podľa piatej časti autorského zákona na území S. R. práva autorov literárnych, dramatických, hudobnodramatických, choreografických, pantomimických, audiovizuálnych diel (okrem autorov hudby, ktorá bola vytvorená alebo použitá v audiovizuálnom diele), diel výtvarného umenia a fotografie.

L. vykonáva kolektívnu správu práv podľa autorského zákona na území S. R. v znení podľa rozhodnutí M. K. SR, č.k. MK-325/2004-900 z 30. marca 2004, č.k. MK-153/2004-900 z 26. apríla 2004 a č.k. MK 915/2004-900 z 29. decembra 2004. V zmysle tohto oprávnenia vykonáva L. kolektívnu správu práv v odbore verejného rozširovania rozmnoženiny literárneho, dramatického, hudobnodramatického, choreografického, audiovizuálneho, fotografického diela alebo diela výtvarného umenia nájmom.

2. D./V. verejne rozširuje rozmnoženiny audiovizuálnych diel nájmom na nosičoch VHS a DVD.

3. Ak sa v tejto dohode ďalej vyskytne pojem dielo, myslí sa tým rozmnoženina audiovizuálneho diela.

Článok 2

Autorská odmena a spôsob jej platenia

1. Za každé použitie diela (verejné rozširovanie diela nájmom) sa D./V. zaväzuje zaplatiť L. za každý jeden nájom 8% z ceny nájmu tohto diela.

2. Autorské odmeny za všetky nájmy rozmnožením diel v kalendárnom štvrťroku D./V. poukáže na účet L. najneskôr do 15.-teho dňa mesiaca nasledujúceho po kalendárnom štvrťroku.

3. Ak D./V. neuhradí autorské odmeny do stanoveného termínu, dostáva sa do omeškania a je povinná zaplatiť zákonný úrok z omeškania vo výške 2-násobku diskontnej sadzby určenej NBS platnej k prvému dňu omeškania splnením peňažného dlhu.

Článok 3

Informácie o rozsahu použitia diel

1. D./V. sa zaväzuje spolu s poukázaním autorských odmien podľa článku 2 tejto dohody odovzdať L. v kalendárnom štvrťroku informácie potrebné pre riadny výkon kolektívnej správy.

2. Pod informáciami sa rozumie: názov diela, verzia (slovenská, česká, v originály), počet nájmov diela

za kalendárny štvrtrok, celkového plnenie za nájom v sledovanom období bez DPH a vyčíslenie autorskej odmeny 8% z celkových príjmov za nájom.

3. Informácie podľa ods. 2 bude D./V. doručovať L. písomne.

Článok 4

Rozdelenie autorských odmien

L. sa zaväzuje vyplatiť odmeny v prospech jednotlivých nositeľov práv podľa rozúčtovacieho poriadku L. schváleného valným zhromaždením.

Článok 5

Záverečné ustanovenia

1. Táto dohoda sa uzatvára na dobu určitú a platí do 31.12.2006. Jej platnosť sa automaticky predlžuje, pokiaľ ju jedna zo zmluvných strán nevypovie doporučeným listom doručeným druhej strane najneskôr 3 mesiace pred uplynutím kalendárneho roka.

2. Dohodu možno dopĺňať alebo meniť len písomne a so súhlasom oboch zmluvných strán.

3. Dohoda nadobúda platnosť a účinnosť dňom právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 2.306, -- Sk, do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom súdu doručeným dňa 3.6.2005 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil obsah Dohody o primeranej odmene v zmysle ustanovenia § 82 ods. 1 autorského zákona z dôvodu, že s odporcom ako používateľom sa nedohodol na uzatvorení tejto dohody za použitie predmetov ochrany.

Odporca s podaným návrhom nesúhlasil.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámením sa s listinnými dokladmi ako aj s celým obsahom spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Navrhovateľ v konaní uviedol, že ako organizácia kolektívnej správy zastupuje autorov v zmysle autorského zákona, a to okrem iného aj v prípade audiovizuálnych diel. Od 1.1.2004 vstúpil do účinnosti nový autorský zákon a s ním aj ustanovenie § 18 ods. 7, ktorý formuluje osobitné majetkové právo autora na primeranú odmenu za nájom audiovizuálnych diel. Toto ustanovenie bolo implementované a poňaté do autorského zákona na základe smernice EÚ 92/100/ES o nájomnom a výpožičnom práve. Dôvody prijatia tejto smernice boli tie, že bolo potrebné zohľadniť nový spôsob použitia diel, ktorým je v súčasnosti aj ich nájom a zabezpečiť primerané príjmy, ktoré sú základom pre ďalšiu tvorivú činnosť autorov, a to aj z uplatneného práva na primeranú odmenu za nájom audiovizuálnych diel. Navrhovateľ odporcu vyzval na uzatvorenie zmluvy o primeranej odmene, na ktorú odporca nereagoval, preto sa podaným návrhom domáha určenia obsahu tejto zmluvy, ktorý je obsiahnutý v petite písomne podaného návrhu. Podľa autorského zákona je autorom audiovizuálnych diel scenárista, režisér, tvorca dialógov a tiež autor hudby k audiovizuálnemu dielu. Na základe dohody medzi navrhovateľom a organizáciou kolektívnej správy práv pre malé hudobné práva (ďalej S.), ktorá zastupuje aj autorov hudby k audiovizuálnym dielam je oprávnený zároveň vyberať primeranú odmenu aj za hudbu k audiovizuálnym dielam. Teda ak odporca - používateľ, videopožičovňa nepreukáže, že nositeľ práv výslovne vylúčil kolektívnu správu a ak bolo v odbore použitia predmetov ochrany udelené oprávnenie podľa ustanovenia § 80 autorského zákona, používateľ - odporca je povinný plniť si povinnosti vyplývajúce mu z použitia predmetu ochrany prostredníctvom organizácie kolektívnej správy - navrhovateľa. Pokiaľ odporca poukazuje, že si

povinnosti plní, a to poukázaním finančných súm distribučným spoločnostiam, tento nepreukázal, že v danom prípade sa jedná o platenie primeranej odmeny autorom v zmysle nároku, ktorý prezentujú v prejednávanej veci. Žiaden právny predpis neurčuje výšku odmeny, naposledy to upravovala práve vyhláška č. 488 z roku 1991, kde sa vychádzalo z 10%, v zmluve je navrhnutá výška 8%. M. K. SR udelilo ako oprávneným len navrhovateľovi a ešte S. vyberať, resp. zastupovať autorov audiovizuálnych diel, pričom v jej prípade prichádzali do úvahy autori hudby k audiovizuálnym dielam, ostatné patrilo pod navrhovateľa, teda aj oprávnenie vyberať primeranú odmenu. Na základe dohody so S. sa stal oprávnený vyberať primeranú odmenu aj v prípade autorov hudby. Po vzájomnej dohode so S. bola ustálená výška odmeny 8% ako primeraná, pričom sa vychádzalo ešte z vyhlášky platnej do 1.8.2000, kde bola určená odmena vo výške 10%. Zmluvu, ktorej obsah žiadajú určiť v konaní uzatvorili aj s inými vypožičiatelmi, ktorí akceptovali dohodnutú výšku a nakoľko z Autorského zákona vyplýva povinnosť uzatvárať zmluvy za rovnakých podmienok, tak aj voči odporcovi žiadajú priznať rovnakú výšku.

Odporca v konaní uviedol, že dôvodom nesúhlasu s návrhom je skutočnosť, že odmena, na ktorú navrhovateľ poukazuje bola odporcom uhradená, i keď nárok ako taký nespochybňuje. Táto odmena bola zaplatená distribútorskej spoločnosti, od ktorej sa príslušný titul kupoval, a to na základe vyhlásenia distribútorskej spoločnosti, že všetky autorské práva prichádzajúce do úvahy má vyporiadané a tým pádom sú zohľadnené v cene príslušného nosiča. To znamená, že odporca pokiaľ kupoval konkrétnu videokazetu od distribučnej spoločnosti, tejto zaplatil aj nárok navrhovateľa. Nikde konkrétne nie je vyspecifikované v zaplatenej sume zo strany odporcu distribútorovi čo zo sumy je cena videonosiča a čo je odmena pre autora, na ktorú navrhovateľ poukazuje, cena týchto nosičov je však približne štyrikrát vyššia než cena bežných nosičov v maloobchodnom predaji, a to práve z dôvodu úhrady všetkých autorských práv prichádzajúcich do úvahy v zmysle Autorského zákona. Na objasnenie veci by chcel poukázať a vysvetliť samotný postup a spôsob vyporiadania autorských práv od autora až po vypožičiateľa diela. Na začiatku sú autori diela - autor scenára, hudby a podobne, ktorých zastrešuje producent a už v tomto reťazci sa myslí na všetky práva. Producent zastupuje autorov vo vzťahu k štúdiu, ktorý film vyrobí, následne distribučné spoločnosti uzatvárajú zmluvy s konkrétnymi štúdiami, od ktorých diela kupujú už s vyporiadanými autorskými právami. Distribučné spoločnosti uzatvárajú zmluvy s vypožičiatelmi, ktorým už zaplatené - vyporiadané autorské práva - sú premietnuté do ceny nosiča. Čo sa týka ustanovenia § 18 ods. 7 Autorského zákona, v príslušnom odseku sa hovorí o primeranej odmene, pričom v žiadnom vykonávacom predpise nie je uvedené, čo je primeraná odmena, aká je jej výška, akým spôsobom sa má uhradiť. Z toho vychádzajúc nie je odôvodnené z strany navrhovateľa požadovať zaplatenie príslušných percent za vypožičanie konkrétneho diela. Táto odmena vyplývajúca z cit. ustanovenia zákona je zmluvne vyporiadaná úplne na začiatku medzi autorom a producentom. Táto odmena môže mať aj formu paušálnej náhrady alebo pevne stanovenej sumy, ktorá sa platí v rámci ceny diela. Popísaný reťazec ohľadne výroby a vyporiadania autorských práv v zmysle Autorského zákona vyplýva a prezentuje ho na základe rokovaní s distribučnými spoločnosťami, pretože tento spor nie je jediným. Na základe rokovaní bolo zistené a preukázané, že distribučné spoločnosti majú problematiku vyporiadania autorských práv zmluvne ošetrenú, isté časti zmlúv mu však predložené neboli, nemá však dôvod o tom pochybovať, nakoľko nie je žiadna osobitná právna úprava, ktorá by určovala iný spôsob. Aj vyhláška, na ktorú navrhovateľ poukazoval umožňovala v minulosti iný spôsob úhrady ako je 10%-tná odmena, resp. oslobodenie od nej. Nárok ako taký nespochybňuje, spochybňuje len tú skutočnosť, že tento zo strany odporcu bol uhradený distribútorskej spoločnosti, ktorá bola oprávnená na jeho prijatie. Ďalej poukazuje aj na skutočnosť, že navrhovateľ nezastupuje všetkých autorov a nemá podpísané partnerské zmluvy so všetkými vo svete existujúcimi kolektívnymi správcami, čiže keby oprávnené vyberal túto odmenu, ďalej ju vo všetkých prípadoch nemôže poukázať. Nakoľko odmena je súčasťou autorských práv zaplatených odporcom pri kúpe nosiča, nepovažuje za potrebné sa vôbec zaoberať otázkou aká výška odmeny je primeraná.

Z oznámenia obchodnej spoločnosti G. M. s.r.o., B. vyplýva, že je výhradným zástupcom W. B. na S. pri šírení filmových diel predajom do videopožičovní, obchodnej siete a konečným spotrebiteľom. W. B. prehlásil, že je ako výrobca, ktorý vykonáva autorské práva k šíreným dielam vlastníkom všetkých práv autorov jednotlivých zložiek filmových diel alebo je ako distribútor poverený zastupovaním týchto práv. To znamená, že všetky tituly im dodávané a následne predávané do sietí vydiopožičovní majú

všetky autorské práva vysporiadané. Z uvedeného oznámenia nevyplýva aké konkrétne autorské práva a v akej výške sú vysporiadané.

Z oznámenia obchodnej spoločnosti I. spol. s r.o. B. vyplýva, že nie je výrobcom zvukových a obrazových záznamov, uzatvára licenčné zmluvy s aktuálnymi nositeľmi autorských práv, na základe ktorých je oprávnená poskytnúť licenciu tretím osobám ako sú napr. videopožičovne. V zmluvách je dohodnutá odmena za poskytnutie tejto sublicencie, pričom v licenčných zmluvách je vylúčená kolektívna správa.

Z predložených faktúr, ktorými odporca preukazoval zaplatenie primeranej odmeny (č.l. 12, 33 spis. mat.) vyplýva zaplatenie ceny nosiča, v ktorom doklade nie je bližšie špecifikované, ktorá zaplatená suma, resp. čo zo zaplatenej sumy predstavuje primeranú odmenu.

Z oprávnenia vydaného M. K. SR č. 2/2004 zo dňa 29.12.2004 vyplýva, že navrhovateľ je oprávnený na výkon kolektívnej správy, majetkových práv autorov a iných nositeľov práv podľa autorského zákona k literárnym, dramatickým, hudobno-dramatickým, choreografickým, audiovizuálnym, fotografickým dielam alebo dielam výtvarného umenia, ktoré je v tomto oprávnení aj ďalej špecifikované.

Z dohody medzi navrhovateľom a S. - S. O. Z. A. zo dňa 15.4.2004 vyplýva jednotný postup pri uplatňovaní práv autorov na primeranú odmenu za nájom diel zaznamenaných na zvukovo-obrazovom zázname a oprávnenie navrhovateľa vyberať autorské odmeny za verejné rozširovanie originálov diel alebo ich rozmnoženín nájmom aj v mene autorov hudobných diel zaznamenaných na zvukovo-obrazovom zázname vrátane uplatňovania práva na odmenu za nájom všetkými spôsobmi, teda aj ich súdneho vymáhania.

Podľa ustanovenia § 18 ods. 7 Autorského zákona, ak autor udelí súhlas na verejné rozširovanie originálu diela alebo jeho rozmnoženiny nájmom alebo vypožičaním [odsek 2 písm. c)] výrobcovi zvukového záznamu tohto diela alebo výrobcovi zvukovo-obrazového záznamu tohto diela, vzniká mu právo na primeranú odmenu voči osobe, ktorá bude originál diela alebo jeho rozmnoženinu verejne rozširovať nájmom alebo vypožičiavaním; tohto práva sa nemožno vopred vzdať.

Podľa ustanovenia § 81 ods. 1 písm. h) Autorského zákona, organizácia kolektívnej správy je povinná riadne, s náležitou odbornou starostlivosťou a v rozsahu udeleného oprávnenia uzatvárať s používateľmi alebo s osobami oprávnenými obhajovať záujmy v nich združených používateľov, ktorí používajú predmety ochrany, alebo s osobami povinnými uhrádzať náhradu odmeny podľa tohto zákona za primeraných a rovnakých podmienok zmluvy, ktorými sa: 1. používateľovi poskytuje oprávnenie na použitie predmetu ochrany, ku ktorému právo kolektívne spravuje; 2. dohodne s používateľom alebo s povinnou osobou odmenu alebo náhradu odmeny a spôsob jej uhradenia,

Podľa ustanovenia § 82 ods. 1 Autorského zákona, ak sa organizácia kolektívnej správy nedohodne s používateľom na uzavretí licenčnej zmluvy alebo hromadnej licenčnej zmluvy, alebo na uzavretí kolektívnej licenčnej zmluvy s právnickou osobou združujúcou používateľov, ktorou udelí súhlas na použitie predmetov ochrany, ku ktorým spravuje práva podľa tohto zákona (ďalej len "spravované predmety ochrany"), alebo na uzavretí dohody o primeranej odmene za použitie predmetov ochrany používateľom, organizácia kolektívnej správy, používateľ alebo právnická osoba združujúca používateľov predmetov ochrany môže požadovať, aby obsah takejto zmluvy alebo dohody určil súd; 8) súd pri určení obsahu zmluvy alebo dohody prihliadne na druh spravovaného predmetu ochrany, spôsob a rozsah jeho použitia, čas, v ktorom bude prichádzať k použitiu spravovaného predmetu ochrany, a na podmienky podľa § 81 ods.1 písm. h).

Podľa ustanovenia § 120 ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku, účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Predmetom konania je určenie obsahu dohody účastníkov konania o primeranej odmene za použitie predmetu ochrany - najmä rozširovanie rozmnoženiny diela nájmom.

Platný Autorský zákon priznáva autorovi za splnenia zákonných podmienok právo na primeranú odmenu voči osobe, ktorá bude jeho rozmnoženiny najmä rozširovať nájmom alebo vypožičaním. Nájom rozmnoženiny je jej dočasné prenechanie uskutočnené na získanie určitého prospechu. V konaní nebolo sporné a spochybnené oprávnenie odporcu na podnikanie s predmetom činnosti: videopožičovňa - požičiavanie videokaziet verejnosti, teda rozširovanie predmetu ochrany nájmom.

Povinnosť požičiavateľov voči autorovi je kogentne upravená v ustanovení § 18 ods. 7 Autorského zákona v podobe oprávnenia autora voči tomu, kto dielo verejne rozširuje nájmom alebo vypožičaním. Ide o právo autora alebo výkonného umelca na spravodlivú odmenu za prenájom, ktorého sa nemôže vzdať, pričom správa práva na spravodlivú odmenu môže byť zverená organizáciám kolektívnej správy práv, ktorou je navrhovateľ. Podľa ustanovenia § 84 Autorského zákona tiež platí, že ak používateľ (odporca) nepreukáže, že nositeľ práv výslovne vylúčil kolektívnu správu svojich práv, používateľ (teda odporca) je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce z použitia predmetu ochrany práve prostredníctvom organizácie kolektívnej správy (navrhovateľa). V danom prípade je potrebné poukázať aj na to, že primeraná odmena nie je odmenou za udelenie súhlasu na použitie diela na verejné rozširovanie jeho originálu alebo jeho rozmnoženiny nájmom (ustanovenie § 18 ods. 2 písm. c) Autorského zákona, resp. ustanovenie 63 ods. 2 písm. e) Autorského zákona), ktorá sa dohodne práve v licenčnej zmluve. Nie je preto možné zamieňať udelenie súhlasu výrobcom zvukovo-obrazových záznamov na ich verejné rozširovanie nájmom a s tým súvisiacou odmenou s faktickým nájmom a s ním súvisiacou primeranou odmenou, ktorá je predmetom sporu. Právo na primeranú odmenu vyplýva už z konkrétnych realizovaných nájmov.

Z vyššie uvedeného teda vyplýva nárok autora v kolektívnej správe navrhovateľa, ktorej vylúčenie odporca nepreukázal, na zaplatenie primeranej odmeny, ktorej úhrada nemôže byť odvodzovaná od prehlásení distribučných spoločností, od ktorých odporca videokazety odkupoval s tým, že všetky autorského práva prichádzajúce do úvahy má vysporiadané. Navyše pokiaľ by aj primeraná odmena bola súčasťou kúpnej ceny za videokazetu, z poukázanej sumy distribučnej spoločnosti nie je zrejmé čo z nej predstavuje práve primeranú odmenu a aká suma pripadá na odmenu za udelenie súhlasu a vôbec aj samotné oprávnenie distribútorskej spoločnosti na jej zaplatenie. Rovnako v prípade ustálenia výšky primeranej odmeny nie je ju možné dopredu určiť, pretože pri odkúpení videonosiča nie je zřejmý počet budúcich nájmov predmetu ochrany (jednej videokazety).

Súd je preto toho názoru, že navrhovateľovi v konaní vzniklo oprávnenie v zastúpení autora domáhať sa určenia dohody o primeranej odmene s odporcom, ktorý na výzvu k jej uzatvoreniu nepristúpil mimosúdne. Vyplýva to zo samotnej citácie ustanovenia § 82 ods. 1 Autorského zákona.

Istým právno-aplikačným problémom sa stáva samotné ustálenie výšky primeranej odmeny bez konsenzu zmluvných strán (účastníkov konania), nakoľko zákon ani iný právny predpis po zrušení vyhlášky č. 488/1991 Zb., ktorou sa vykonávali niektoré ustanovenia Autorského zákona už nereguluje jej presnú výšku. Uvádzaná výška ustanovovala výšku odmeny ako 10% z požičovného. Podľa ustanovenia § 81 ods. 1 písm. h) Autorského zákona, sú organizácie kolektívnej správy povinné uzatvárať s používateľmi predmetov ochrany zmluvy, ktorými sa dohodne s používateľom odmena za rovnakých a primeraných podmienok, ktorá výška je zakotvená priamo v sadzobníku odmien a pre všetkých používateľov sú tak vytvorené rovnaké pravidlá pri stanovení a výbere autorskej odmeny, čo napokon vyplýva zo samotnej prezentácie navrhovateľa. Nakoľko pri určení obsahu zmluvy vychádzajú z doterajšej právnej úpravy, charakteru použitia predmetu ochrany a z podmienky podľa ustanovenia § 81 ods. 1 písm. h) Autorského zákona, pričom navrhovateľ predložil súdu k nahliadnutiu už uzatvorené zmluvy s inými používateľmi, v ktorých bola akceptovaná primeraná odmena vo výške 8% požičovného, prihliadnuc aj na vývoj tržnej ekonomiky, súd ustálil takúto výšku odmeny ako primeranú. Napokon účastníci konania ani nenavrhli súdu vykonať dokazovanie na základe ktorého by výška primeranej odmeny mohla byť ustálená, poukazujúc pritom na ustanovenie § 120 ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku.

Vzhľadom na uvádzané súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

O náhrade trov konania rozhodol súd v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a plne úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania v sume 2.306, -- Sk, z čoho suma 1.000, -- Sk predstavuje náhradu za zaplatený súdny poplatok za návrh, suma 1.292, -- Sk účelne vynaložené náklady na cestovné na určené pojednávania súdu dňa 6.3.2006, 15.5.2006, 4.9.2006 a 27.10.2006 pri použití osobného motorového vozidla a suma 14, -- Sk ako preukázaná suma za vyhotovenie fotokópií listinných dokladov zo spisového materiálu. Ostatná uplatnená náhrada za cestovné za účelom nahliadnutia do spisového materiálu nebola považovaná za účelnú v prejednávanej veci a rovnako uplatnená náhrada poštovného a zaplateného kolku nebola súdu riadne preukázaná.

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Okresný súd Trnava, dňa 31.10.2006
JUDr. Martina Valentová
Samosudkyňa

Za správnosť: Andrea Bachratá

Okresný súd Trnava
Za správnosť anonymizácie: Alena Mészárošová